

A mai napon, hamvazószerdán, megkezdjük nagyböjti utunkat. Negyven napig tart ez az út, amely elvezet minket az Úr húsvétjának örömébe.

Legyenek ezek a napok olyanokká, amelyekben engedjük, hogy Isten Igéje vezessen minket; mert az ő szándéka: a mi boldogságunk; az ő gondolata rólunk: a mi teljes és hiány nélküli örömünk; mert az ő akarata: a mi üdvösségünk.

A húsvétra való készülődés negyven napjának jelentőségét különös erővel világítják meg a hamvazkodás szertartását kísérő szavak: „*Térjete meg és a higgyetek az Evangéliumban*”; és „*Emlékezz ember, hogy porból vagy és porrá leszel.*”

1, „*Térjete meg és a higgyetek az Evangéliumban*”;

A megtérésre szólító szavakat nagyon komolyan kell vennünk. A megtérésre való felhívás ugyanis emlékeztet arra, hogy olykor mennyire felszínes és könnyelmű az életvitelünk. A megtérés azt jelenti, hogy változtatunk életünk irányán, vagy legalábbis változtatunk az életünkre jellemző szokások, formák arányán... hogy kinek-kinek mekkora változtatásra van itt szüksége, azt egy alapos lelkiismeret vizsgálat sokat segítheti... De bármekkora is legyen az a szükséges változtatás, igazi és gyökeres fordulatnak kell lennie.

Megtérni és hinni az evangéliumban - nem jelent két különböző dolgot, mert a keresztyén életben a megtérés az a teljes IGEN, amelyet az ember az evangélium ígét hallva nem csupán kimond, hanem meg is él. Egy teljes IGEN annak és arra, aki az evangéliumban úgy ajánlja nekünk barátságát, sőt, saját magát, mint aki Út, Igazság, Élet.

2, „*Emlékezz ember, hogy porból vagy és porrá leszel.*”

Kosztolányi Dezső szerint a legszebb magyar verssor: "*Elhull a virág, eliramlik az élet...*" Nehéz cáfolni ezt a véleményt, bár nem is kell vele egyetérteni! Ám akár a legszebb, akár csak egyike a legszebb verssoroknak: "*Elhull a virág, eliramlik az élet...*" – mindenképpen egy nagyon fontos, nagyon igaz dologra hívja fel a figyelmet: a múlékony, gyorsan eliramló időre, amelyben élünk...

A hamu, amellyel homlokunkat megjelöljük az elmúlásra, a gyorsan múló időre is figyelmeztet bennünket! Ami az elmúlt tavasszal még zöld ág volt, életteli teli, az most úgy van itt előttünk és köztünk, hogy se nem zöld, se nem élő, hanem csupán holt dolog: hamu.

Figyelmeztetés ez számunkra arra, hogy életünk minden percét, ami felett rendelkezhetünk, a gyorsan múló időt; az időt, ami megadatott nekünk, azt valóban minden erőnkkel és tehetségünkkel jól és a jóra használjuk fel, hiszen olyan gyorsan "*elhull a virág, eliramlik az élet*".

Itt a földön minden perc – Szent Pál apostol szavait idézve - „alkalmas idő” a számunkra, hogy növekedjünk egymás és Isten szeretetében. Istennek egyik legnagyobb adománya számunkra az idő. A percek, órák, napok és évek, melyeket azért ad, hogy azokat jóra, javunkra, az Ő dicsőségére használjuk fel – és ezek teljesen felcserélhető fogalmak...

Időt kaptunk arra, hogy megismerhessük Istent és az Ő csodálatos műveit, a természeti szépet a teremtés megannyi csodáját. Időt kapunk arra, hogy felfedezzük egymásban a testvért, és bennük megtanuljuk Istent szolgálni. Időt kaptunk a kezdésre, s ha úgy alakulna, akkor az újrakezdésre is. Időt kaptunk arra is, hogy helyrehozzuk és jóvátegyük azt, amit talán elrontottunk az előző időkben...

A mai nappal, hamvazószerdával kezdetét veszi a Nagyböjt! De micsoda a nagyböjt?

- Negyven napos út, amelyet ha jól járunk, akkor ez az út elvezet minket az Úr húsvétjának örömébe.
- Negyven kisebb- nagyobb lépés egymás felé, és együtt Isten felé a szeretet és szolgálat gesztusaival.
- Negyven elröppenő nap, amely alkalmas arra, hogy felfedezzük Isten sokféle módon megnyilvánuló szeretetét irántunk, és hogy mi is sokféle jelben megmutassuk a magunk szeretetét Őiránta.
- Negyven nap, amely arra hív, hogy tudatosítsuk magunkban mi az ember életében a legfontosabb, hogy figyelmünket, de egész életünknek is odafordítsuk az „egy szükséges felé”.

Alkalmassá és képessé szeretnénk válni ebben az időben arra, hogy szemlélhessük a megfeszített Krisztus titkát, mint az a tanítvány, aki ott állt Jézus keresztje alatt! Alkalmassá és képessé akarunk válni arra, hogy mi is rátalálhassunk majd húsvét hajnalán a feltámadott Úrra, mint a bűneit sirató Mária Magdolna! Éretté és alkalmassá akarunk válni arra, hogy mi is érinthessük az Úr testét, mint a hitében növekedni akaró Tamás apostol. Alkalmassá és képessé akarunk lenni az Úrral való találkozás örömére, szeretetének a befogadására...

Hálát adunk neked, Istenünk, Atyánk, aki ma megajándékozol minket a Nagyböjt kezdetével. Segíts, hogy az bátran alakítsuk életünket evangéliumod szerint! Add, hogy ebben a szent időben meg tanuljuk különböztetni a lényegest a lényegtelentől, az elmúlót a maradandótól, és tudjunk mindig azt választani, ami szemedben kedvesebb, ami hozzád vezet minket, és a veled való közösségben megtart.